

Una bacanal escènica sobre el desequilibri - Mediterráneo - 01/10/2017

Una bacanal escènica sobre el desequilibri

El Paranimf de l'UJI acull el
6 d'octubre l'obra 'Afasians'

Hi ha moments en què es necessita ser irreverent, transgressor, en les formes i en els continguts. Dit d'una altra manera, cal incomodar per restablir el que alguns pensen que és el sentit comú, és a dir, recuperar la sensatesa d'un món que es mostra cada vegada més truculent. A través d'un sentit de l'humor potser una mica mordaç es pot aconseguir tal objectiu, i fer-ho clavant un cop precís i contundent sobre la taula.

Les mitges tintes, de vegades, no serveixen de gaire, o pràcticament de res, per aquest motiu es necessita aquest atreviment per combatre la incongruència d'un estat que de benestar té més aviat poc. Està clar que la societat s'ha sumit poc a poc en un estat gairebé vegetatiu, incapaç de pensar d'una manera clara, i temerosa d'alçar una veu que per dret pot i ha d'elevat fins en sortir a uns mandataris que ens menystenen dia rere dia. Això sí, sense caure en el mateix joc, és a dir, sense mostrar menyspreu, sense fer ús de l'insult fàcil, sinó tot el contrari, advocant per la intel·ligència i el coneixement, pel respecte mutu, per promoure les llibertats i drets.

El teatre ha estat i és una de les plataformes que millor han sabut representar l'escepticisme

que molts de nosaltres sentim cap als sistemes que regeixen el món. Algunes de les majors i millors crítiques o reivindicacions provenen d'aquest gènere que se segueix mostrant directe i incisiu quan ha de ser-ho. D'aquí el seu impacte.

TEATRE BASTARD

El 2003, els castellonencs David Climent i Pablo Molinero van decidir unir les seues forces per crear loscorderos.sc, una companyia teatral que des del primer moment va tenir clar que buscava practicar un teatre bastard, contradictori i dirigit a l'instint. Així, reunint els universos, foscos i lírics, surrealistes i contestataris dels seus integrants, van començar una fèrtil carrera que ha donat com a fruit una imprescindible llista d'espectacles en els quals s'hibriden teatre físic, música i performance.

L'impacte que han causat és tal, que semblava pràcticament impossible que altres «éssers» tan «esbojarrats» com ells decidissin crear alguna cosa junts. És així com al final han compartit escenari amb Edi Pou i Pau Rodríguez, més coneguts com Za!, una parella musical de Barcelona que arrasa qualsevol escenari que trepitja gràcies a la potència del seu directe. De fet, els concerts de Za! són considerats un dels millors

Quartet singular. David Climent, Pablo Molinero, Edi Pou i Pau Rodríguez han creat una obra d'impacte.

loscorderos.sc
i Za! actuen de
forma conjunta
en aquest «boig»
espectacle

del país —en la seua proposta fusionen el free-jazz amb el noise, la psicodèlia, ritmes llatins, videojocs i electrònica analògica—. La unió entre les dues formacions es remunta a 2012, en un projecte de parelles de disciplines artístiques diferents emparat per l'Institut Ramon Llull i El Mercat de les Flors. L'avorat va ser un breu aperitiu que amb *Afasians-The Last Conference* ha cobrat vida fins a esdevenir una «bacanal escènica».

OBRA DELIRANT

Estendards de la investigació i les fórmules no convencionals en cadascun dels seus camps, la conjunció de tots dos conjunts o parelles artístiques fa que qualsevol que sigui el producte de la seua unió doni un alt nivell de impredecibilitat, com es podrà comprovar el 6 d'octubre al Paranimf de la Universitat Jaume I de Castelló a la representació

d'aquesta obra delirant en què aborden de ple la bogeria. «És cert que en les nostres creacions hi ha una aroma malaltís, els contextos que ens atrauen són els propers a la patologia i al desequilibri, els moments de crisi, de canvi, de fragilitat, són moments vitals on busquem als nostres personatges», afirma aquest peculiar quartet que reconeix explora «les convencions existents per trobar altres ben diferents», cosa que, unit a la intensitat i energia de les seues posades en escena, «potser doni un resultat una mica pertorbador».

Un cop acceptada aquesta «inclinació al desequilibri», és molt probable que hagi arribat el moment de «dirigir-se cap a ell frontalment» per lluitar i fer front a aquest món que vol adormir el nostre intel·lecte. El teatre contra la barbàrie. ≡

Eric Gras